

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 22.

Sjette Sæssion.

14de Møde.

Lørdagen d. 21de October.

(forts.)

Tiemroth (fortsat): Det forekommer mig, at der i Grundlovens § 100 ligger, at man enten kan gaae den Vej, at underkaste det Grundlovsforslag, der først kom frem, en gjentagen Behandling, eller ogsaa kan man begynde med den Beslutning, hvormed man endte i sidste Sæssion; men som Følge heraf troer jeg, at man kan begynde med ethvert Forslag, der ligger imellem disse to Overligheder, og Alt, hvad der ligger derimellem, maa ansees at være overeensstemmende med Grundlovens § 100. I Overeensstemmelse med dette maa jeg ansee det for rigtigere, at man begynder med Regeringens Udcast, saaledes som det nu er blevet os forelagt, og naar man igjennem Omringer var kommen til det samme Resultat som sidst forelaa, vilde man altsaa have givet den samme Sag 2 Behandlinger. Alt i Overeensstemmelse med Grundlovens § 100. Som allerede yttret, kan jeg ikke antage, at Hensigten med Forslaget skulde være at ville give en Slags Fortolkning af Grundloven, thi hvis det var Tilfældet, saa troer jeg, at det vilde være urigtigt.

Jeg troer blot, at man har villet ladet det uafgjort, hvilken af disse Fortolkninger der er den rette, og at dette maa træde klart og bestemt frem som Noget, hvorom man er aldeles enig, inden man gaaer til Afstemning. Jeg troer, at, naar vi bestemte os blot for den ene Fremgangsmaade og saaledes vedtog en indskrænkende Fortolkning af Grundlovens § 100, vilde vi neppe dertil være berettigede. Den Beslutning, vi i saa Henseende maatte

fatte, vilde altsaa blive aldeles intetbetydende; men vi kunne derimod udsætte os for, at man underlagde os den Hensigt, at vi vilde standse Regeringens Forslag, at vi vilde bevirke, at naar det kom for, vilde det blive forkastet, saa at vi blot optog vort Forslag; men paa den anden Side troer jeg ikke, at dette er Hensigten med Forslaget. Meningen er vist nok kun, at Fortolkningspørgsmaalet skal være uafgjort, at man skal holde Bejen aaben, saaledes at man kan gaae frem paa den hensigtsmæssigste og hurtigste Vej, forat ingen Tid skal spildes. Det maa antages, at efter den Rgl. Resolution, som er erhvervet angaaende det sidst vedtagne Grundlovsudcast, vilde Regeringen ikke, naar vi vedtog blot at behandle det af os i sidste Sæssion vedtagne Grundlovsudcast, møde heri Thinget og behandle Sagen i den foresliggende Form, eftersom det af nysnævnte Rgl. Resolution fremgaaer, at i den Form vilde Regeringen ikke have at gjøre med Forslaget, der af den betragtes som frasaldet ved dens eget ny Forslag. Det er min Overbeviisning, at det vilde være frugtbringende for Sagens Gjennemførelse, om vi i Realiteten gif ind paa at behandle Regeringens Udcast, og ved Omringesforslag forandrede det saaledes, som vi maatte ansee det for hensigtsmæssigt. Med Hensyn hertil tør det nemlig ikke lades ude af Betragtning, at der er en Mulighed — skjøndt kun en ringe Sandsynlighed for, — at Regeringen kunde komme med saadanne Grunde, som kunde bevæge os til at fravige de Meninger, vi iforveien havde, og paa den anden Side er der ogsaa Mulighed for, at Regeringen ved vore Forestillinger, i Genhold til vore Grunde, vilde fravige de Meninger, som den nu har med Hensyn til Grundlovsudcastet. Jeg skal tillade mig at anføre et Par Ex-